

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 54/19

Luksemburg, 2 maja 2019 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-28/18
Verein für Konsumenteninformation / Deutsche Bahn AG

Rzecznik generalny Maciej Szpunar: Deutsche Bahn nie może wymagać, aby klienci mający zamiar dokonania zakupu biletu kolejowego przez Internet w drodze polecenia zapłaty posiadali miejsce zamieszkania w Niemczech

Taki wymóg jest niezgodny z przepisami prawa Unii, które zakazują przedsiębiorcom ustanawiania wymogu, w którym państwie członkowskim musi znajdować się rachunek płatniczy

Verein für Konsumenteninformation, austriackie stowarzyszenie ochrony praw konsumenta, wystąpiło z powództwem do austriackich sądów przeciwko Deutsche Bahn, niemieckiemu przedsiębiorstwu kolejowemu, które oferuje także austriackim klientom możliwość dokonywania przez Internet rezerwacji podróży koleją. Podnosi ono, że prowadzony przez Deutsche Bahn system płatności przez Internet, który akceptuje płatności kartą kredytową, szybkim przelewem bankowym lub w ramach schematu polecenia zapłaty SEPA (jednolitego obszaru płatności w euro)¹ jest niezgodny z rozporządzeniem nr 260/2012², które zakazuje odbiorcy płatności ustanawiania wymogu, w którym państwie członkowskim musi znajdować się rachunek płatniczy. Ponieważ klienci z reguły posiadają swój rachunek płatniczy w banku z siedzibą w państwie członkowskim swojego miejsca zamieszkania, okoliczność, że Deutsche Bahn przyznaje możliwość płatności w ramach schematu polecenia zapłaty SEPA wyłącznie klientom posiadającym miejsce zamieszkania w Niemczech prowadzi do dyskryminacji zakazanej przez rozporządzenie nr 260/2012 w zakresie, w jakim klientom zamierzającym skorzystać z tej możliwości płatności w sposób dorozumiany stawiany jest wymóg posiadania rachunku płatniczego również w Niemczech.

Oberster Gerichtshof (Austria), orzekający w ramach postępowania w przedmiocie rewizji, zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy sporne praktyki płatnicze stosowane przez Deutsche Bahn stanowią faktycznie naruszenie rozporządzenia nr 260/2012.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Maciej Szpunar stwierdził, że choć Deutsche Bahn nie wymaga od klientów chcących skorzystać z polecenia zapłaty, by ich rachunek płatniczy znajdował się w konkretnym państwie członkowskim, to jednak klienci z reguły posiadają swój rachunek płatniczy w banku z siedzibą w państwie członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania. Rzecznik generalny stanął zatem na stanowisku, że **wymóg, aby klient miał swoje miejsce zamieszkania w określonym państwie członkowskim, jest jednoznaczny z wymogiem, w którym państwie członkowskim musi znajdować się rachunek płatniczy.**

W tych okolicznościach rzecznik generalny uznał na stanowisku, że **sporna praktyka płatnicza stosowana przez Deutsche Bahn stoi w sprzeczności z rozporządzenia nr 260/2012.**

¹ „Polecenie zapłaty” oznacza krajową lub transgraniczną usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. 2012 L 94, s. 22), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 248/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. (Dz.U. 2014, L 84, s. 1).

W tym kontekście rzecznik generalny odrzucił argumenty Deutsche Bahn, w myśl których rozporządzenie nr 260/2012 należy interpretować w świetle rozporządzenia nr 2018/302³ (pomimo, że to ostatnie rozporządzenie nie ma zastosowania w niniejszej sprawie), zgodnie z którym dyskryminacja ze względu na miejsce zamieszkania przy transakcjach płatniczych jest dopuszczalna w przypadku, gdy nie są spełnione wymogi dotyczące uwierzytelniania, co zgodnie ze stanowiskiem Deutsche Bahn ma miejsce w omawianej sprawie. Zdaniem rzecznika generalnego ten przepis rozporządzenia nr 2018/302 znajduje zastosowanie jedynie w kontekście tego rozporządzenia, którego przedmiot regulacji znacznie odbiega od przedmiotu rozporządzenia nr 260/2012, które, co więcej, nie zawiera żadnych odniesień do rozporządzenia nr 2018/302.

Ponadto rzecznik generalny wyraził pogląd, że wobec braku jakiegokolwiek przepisu w rozporządzeniu nr 260/2012 pozwalającego na usprawiedliwienie przy płatnościach w drodze polecenia zapłaty dyskryminacji ze względu na miejsce, w którym prowadzony jest rachunek płatnika, nierówne traktowanie stosowane przez Deutsche Bahn nie może być uzasadnione.

Wreszcie rzecznik generalny jednoznacznie stwierdził, że zgodnie z rozporządzeniem nr 260/2012 **przedsiębiorstwo nie ma obowiązku oferowania swoim klientom możliwości płatności w drodze polecenia zapłaty. Jeżeli jednak zdecyduje się ono umożliwić taką formę płatności, musi być ona oferowana w sposób niedyskryminujący.**

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

N

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. 2018 L 601 s. 1).